

Tized vagy fagylalt?

*Kata később
vissza tudná
fizetni, nem
igaz?*

Írta: Mikaela Wilkins

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Az eredeti történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Kata és a bátyja, Krisztián, letették a fűre a kerékpárjaikat.

„Szeretnél fagyit venni a boltban?” – kérdezte Krisztián.

„Igen!” – válaszolta Kata. Forróság volt, és a kerékpározás kifárasztotta őket. A fagylalt tökéletesen hangzott!

Kata beszaladt a házba. Megtalálta a kis erszényt, amelyben a pénzét tartotta. Amikor kinyitotta, lebiggyedt a szája. Nem volt elég pénze fagylaltra.

Aztán rápillantott a polcán álló befőttesüvegben lévő pénzre. Ott tartotta a tizedét, amelyet majd odaad a püspöknek. Abban volt elég pénz fagylaltra!

Kata kivett egy kis pénzt a tizedpénzes befőttesüvegből. Aztán Krisztiánnal elsiettek a boltba, és kiválasztották, milyen fagylaltot szeretnének. Kata némi bűntudatot érzett, miközben a csokifagyiját nyalta. De nem vett ki nagyon sok pénzt. Később visszafizetheti.

Néhány héttel később Kata ismét fagyizni ment. Még mindig nem volt elég pénze, ezért megint kivett egy keveset a tizedpénzes befőttesüvegből. *Majd ezt is visszafizetem* – gondolta magában.

Kata máskor is vett még ki pénzt a tizedpénzes befőttesüvegből. Mindig megígérte, hogy majd visszafizeti. De nehéz volt észben tartani, hogy mennyit is vett ki belőle. És nem volt elég pénze, hogy visszategyje.

Közelgett a családja tizedinterjújának az ideje. Találkoznak majd Lendvai püspökkel, és ő mindegyiküket megkérdezi, hogy teljes tizedet fizettek-e mindabból a pénzből, amit abban az évben kerestek.

Azon a vasárnapon Kata betette egy borítékba a maradék tizedpénzét, és odaadta a püspöknek. De tudta, hogy az nem elég. Összeszorult a gyomra.

Később Kata családja együtt ült Lendvai püspök irodájában.

„Teljestized-fizető vagy?” – kérdezte Lendvai püspök Krisztiántól.

„Igen!” – vágta rá Krisztián.

Kata mocorgott a székében. Nem lenne baj, ha azt mondaná neki, hogy ő is teljestized-fizető? *Még* nem fizette be az összes tizedét, de majd megteszi!

„Teljestized-fizető vagy?” – kérdezte Lendvai püspök Katától.

Kata lefelé nézett. Helytelen lenne hazudni.

„Nem – felelte halkán. – A tizedpénzem egy részét elköltöttem fagylaltra.”

„Tudom, hogy Mennyei Atya hálás azért a tizedért, amelyet befizettél. Amikor helytelen döntést hozunk, bűnbánatot tarthatunk, és megpróbálhatunk jobbak lenni.” Lendvai püspök rámosolygott Katára. „Tudom, hogy a jövőben az összes tizededet megpróbálsz majd befizetni.”

Kata bólintott. Teljestized-fizető akart lenni!

Amikor Kata legközelebb keresett némi pénzt, a 10 százalékát beletette a tizedpénzes befőttesüvegébe. Aztán beletett még egy kicsit. *Ez elég arra, hogy fedezze, amit kivettem?* – tűnődött magában. Biztos, ami biztos, még többet beletett.

Ám továbbra is bűntudata volt. Talán még ennél is több tizedet fizethetne, amíg úgy nem érzi, hogy az egészet vissza nem rakta. A kezébe temette az arcát.

Anya lépett be a szobába. „Mi a baj?”

Kata felsóhajtott. „Nem tudom, mennyi tizedet kell befizetnem, hogy fedezzem, amit elköltöttem.”

Anya megölelte Katát. „Örülök, hogy helyre szeretnéd hozni a hibádat – mondta. – Néha azonban csak ott kell kezdenünk, ahol vagyunk, és újra megpróbálnunk. Mennyei Atya megbocsát nekünk, amikor minden tőlünk telhetőt megteszünk azért, hogy bűnbánatot tartsunk.”

Ez tényleg így van? Még a tizedfizetési hibájára is igaz ez?

Amikor Anya kiment, Kata mondott egy imát. „Mennyei Atyám! Sajnálom, hogy nem fizettem be az összes tizedemet. Vissza akarom fizetni, de nem tudom, mennyivel tartozom. Megbocsátasz nekem, és megengeded, hogy újrakezdem és újra megpróbáljam?”

Kata békességet érzett. Jó érzés volt bocsánatot kérni. Tudta, hogy Mennyei Atya segíteni fog neki abban, hogy mostantól ez jobban menjen neki. ●